

мо $\frac{1}{6}$ часть отъ своето тегло. Всѣка негова стѣпка ще бѣде дълга единъ метъръ и висока единъ метъръ. Съ своитѣ земни мускули той ще ходи много леко.

Понеже на Луната липсва въздухъ, тамъ ще има само яркъ слънчевъ пекъ и черни сѣнки. Полутонове нѣма да има. Преходъ на цвѣтоветѣ ще липсва. Различнитѣ цвѣтове на небето нѣма да сж видими отъ Луната. Луната ще ни показва само мрачния образъ на своитѣ скали: бѣло и черно — на сжщата основа, както студено и горещо.

Върху черния небосводъ на Луната ще блестятъ ярко звездитѣ. Слънцето ще се вижда тѣй голѣмо, както и отъ Земята. Но отъ Луната ще се вижда и друго едно небесно тѣло — Земята. Тя ще бѣде най-интересното явление върху небето, съ своитѣ фази и съ своята голѣмина (четири пѣти по-голѣмъ диаметръ отъ лунния!). И когато любознателниятъ пѣтешественикъ стигне на Луната и погледне свѣтещата съ синьо сияние родна Земя — при огромната жега или непоносимъ студъ на Луната — той ще бѣде обзетъ отъ мѣка и отъ желание по-скоро да се върне на нея. Той ще почне да обича майката Земя по-силно! Това ще бѣде сигурниятъ резултатъ отъ едно пѣтешествие до Луната. Пѣтешественикътъ ще види, колко бедна е Луната въ сравнение съ Земята.

Тя е мъртво, замръзнало тѣло.
